



מכון ויצמן למדע

WEIZMANN INSTITUTE OF SCIENCE

אמנות בקמפוס Art on Campus

אוצר: יבשם עזגד

Curator: Yivsam Azgad

רע לתפארת

יהושע גריפית

מדרשת פיינברג / מרכז דוד לופאטי למוסמכים, מכון ויצמן למדע

יהושע גריפית מצייר יפה. יפה מכדי להיות מציאות. טוב מכדי להיות אמת. ההגזמה הסרקסטית הזאת כל-כך חמקמקה, עד שלא אחת היא מסכלת את יכולתנו להבין את מה שהוא מנסה לומר לנו. במידה ידועה, אפשר לומר שגריפית חוטא באחד החטאים הבלתי-נסלחים של התקשורת והאמנות המודרניות: הוא מעריך את צופיו, את קוראיו-מבקרו בהערכת יתר.

פדריקו פליני אמר, שכל אחד יודע כי הזמן משמעו מוות. גריפית, כבמאי של ציורים, מנסה לוודא שאכן כל אחד יודע, מבין ומפנים זאת. בדרכו להשיג את המטרה הזאת, להעביר את המסר הזה, הוא מתעתע בנו. ציוריו מציפים אותנו בצבעים חזקים, בהירים. מטוסי וינטג' ממריאים אל-על. גברברים במגבעות, חתיכות מתחנכות, מכוניות עזות-מבע. כך (אולי) היינו, אבל בינתיים, עכשיו, ההיפר-ריאליזם של גריפית אינו אלא נקודת פתיחה של הסיפור האמיתי. ה"היה היה", שאחריו תגיע האימה. המטוסים ייפלו מהשמים, מפרשי הספינות ייקרעו, דודי הקיטור ישגר אותן לעבר אסונות ודאיים, הברנשים והחתיכות הם אימומים גידמים. החיים הטובים – והחלומות שלנו על עתיד טוב יותר – הם, בעצם, רק זכרונות מקוטלגים. בלי הווה, בלי עתיד.

בטכניקה שאפשר לכנותה "העתק-הדבק" הוא מגבב – כפי שמתכנתים נוהגים לצרף "משפטים מוכנים" לקוד חדש – מרכיבים, דמויות, חפצים מיצירות של ציירים שניצבים בצמתים משמעותיים בתולדות האמנות, ועורך אותם מחדש, בהקשרים חדשים, שקושרים עבר והווה בדרך שעשויה להצביע, על דרך האקסטרפולציה, על המשך העלילה של הסרט שאנו כולנו גיבוריו, מי טראגי יותר ומי פחות.

ההערות של גריפית על תולדות האמנות, הדרכים שבהן הוא "שואל ומצטט" מרכיבים מיצירות ידועות ומוכרות, כמו "מחשבות מיד שנייה", מעידות על אי-מושלמות מסוימת, על תהליך שאנו חוזים בו במהלכו, על מסע שטרם הגיע לתעודתו. ובינתיים, הן משמשות אותו לניסוח צרוף, ממוקד, חד ומדויק יותר של הלעג שהוא משפיע עלינו, על הדרך שבה אנו מנסים לבצר, בתמימותנו, את העתיד לבוא, לצבור נכסים לפנסיה, "להבטיח את העתיד". העתיד, לפי גריפית, נוכח איתנו כאן, בהווה. הוא מביט בשקט מעבר לכתפיו, וממתין בביטחון עצמי לרגע שייראה לו מתאים, ואז יפסע פנימה. העתיד הוא רע לתפארת, הוא גיהנום, הוא הזדקנות, הוא אובדן, הוא מוות. וסיבת המוות – כפי שכבר גילה ג'ון לה קארה – היא הלידה.

Bad is Beautiful - Joshua Griffit

Joshua Griffit

Feinberg Graduate School / David Lopatie Hall of Graduate Studies, Weizmann Institute of Science

Joshua Griffit paints beautifully. Too beautiful to be real. Too good to be true. Griffit's sarcastic exaggeration is so elusive that we are unable to grasp what he is actually telling us. To some extent, we can say that Griffit intentionally commits an unpardonable sin of modern art and media: He overestimates his viewers and readers.

Federico Fellini said that everyone knows that time means death, but death hides his timepiece. In staging his paintings, Griffit tries to ensure that everyone knows, understands and internalizes this. His way of achieving this goal – to convey this message – is by taunting us. His paintings are flooded with strong, bright colors. A vintage aircraft taking off. Gentlemen in bowlers, flirtatious ladies, cars with extreme features. This (perhaps) is the way we once were, but now, at this moment, Griffit's hyperrealism is merely the starting point for the real story. After the "once upon a time" comes the horror film. The aircraft will crash, the ships' sails will tear, steam boilers will launch certain disaster, the guys and girls turn into dummies and amputees. The good life – and our dream of a better future – is, in fact, only catalogued memories. Without a present, without a future.

The technique, a sort of "copy-paste" – something in the way that programmers attach "ready-made script" to new code – throws together components, characters, pieces borrowed from historically significant works of art. He then edits them into new contexts, connecting the past and present in a way that indicates, by way of extrapolation, that we are all film heroes – some more tragic than others.

Griffit's comments on the history of art – the ways in which he "questions and quotes" elements of well-known works, like secondhand thoughts – point to a certain lack of perfection, processes that we witness while they are happening, the journey that has not yet reached its destination. In the meantime, he uses these to refine, focus, sharpen and calibrate his mockery of us, the way in which we innocently put aside pensions to "ensure the future." The future, according to Griffit, is here with us in the present. It looks quietly over our shoulders, waiting with complete assurance for a moment that it deems appropriate, and then it steps inside. The future is spectacularly bad: It is hell, it is aging, it is loss, it is death. And the cause of death – as John le Carré tells us – is birth.

Y.A.



Joshua Griffit, "Tramcar", 2010
Acrylic on canvas, 95/115 cm

Quoted: Thomas Eakins, "The Kayak Champion"
The woman plunging into the water suggests
apprehension and impending disaster

יהושע גריפית, "חשמלית", 2010
אקריליק על בד, 95/115 ס"מ

מצוטט: תומס היקינס, "אלוף הקאיק" –
האשה המזנקת למים מרמזת על תחושת אי-שקט ועל אסון מתקרב



Joshua Griffit, "Nefertiti", 2008
Acrylic on canvas, 105/130 cm

Quoted: Jean Ingres, "Portrait of the Baroness James de Rothschild", woman's head; ancient Egyptian art, "Nefertiti"

יהושע גריפית, "נפרטיטי", 2008
אקריליק על בד, 105/130 ס"מ

מצוטטים: ז'אן אוגוסט אנגר, ראש האשה, מתוך "הברונית ג'יימס דה רוטשילד"; אמנות מצרית עתיקה, "נפרטיטי"

יהושע גריפית, "הסירה", 2010
אקריליק על בד, 85/113 ס"מ

מצוטט: וינסנט ואן גוך. סירת הדייגים
של ואן וגוך נלקחה מהחוף, והובאה
לאגם פרטי למפגן של עוצמה וסטטוס



Joshua Griffit, "The Boat", 2010
Acrylic on canvas, 85/113 cm

Quoted: Vincent van Gogh. Van Gogh's fishing
boat removed from the shore and placed in a
private lake in a display of status and power

יהושע גריפית, "ננה", 2008
אקריליק על בד, 110/92 ס"מ

מצוטט: אדואר מאנה



Joshua Griffit, "Nana", 2008
Acrylic on canvas, 110/92 cm

Quoted: Édouard Manet



Joshua Griffit, "Transportation", 2011
Acrylic on canvas, 67/142 cm

Quoted: Paul Cézanne, landscape; the Wright brothers, airplane

יהושע גריפית, "תעבורה", 2011
אקריליק על בד, 67/142 ס"מ

מצוטטים: פול סזאן, הנוף; האחים רייט, המטוס



Joshua Griffit, "Lighthouse", 2014
Acrylic on canvas, 105/130 cm

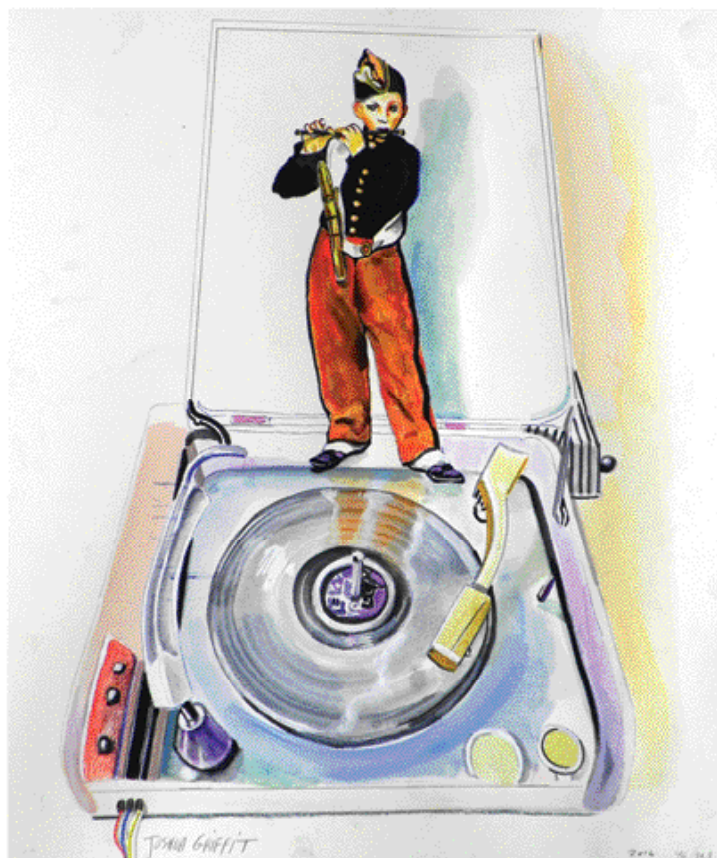
Quoted: Ludwig Bloom. The figures from Israel were sent back to Europe. The figure looking up at the lighthouse searches for direction

יהושע גריפית, "מגדלור", 2014
אקריליק על בד, 105/130 ס"מ

מצוטט: לודוויג בלום. הדמויות מארץ-ישראל הוחזרו לאירופה. הדמות המשקיפה אל המגדלור מחפשת כיוון

יהושע גריפית, "ללא כותרת", 2016
צבעי מים ועפרונות פסטל על נייר, 46/29.8 ס"מ

מצוטט: אדואר מאנה, "החלילן"



Joshua Griffit, "Untitled", 2016
Watercolor and pastel pencils on paper, 46 / 29.8 cm

Quoted: Édouard Manet, "The Fife Player"

יהושע גריפית, "נגן משהולאורחים", 2014
אקריליק על בד, 91/62 ס"מ

מצוטטים: אדואר מאנה, "החלילן";
ז'אן אנגר, פני האשה, מתוך "העלמה ריוויר"

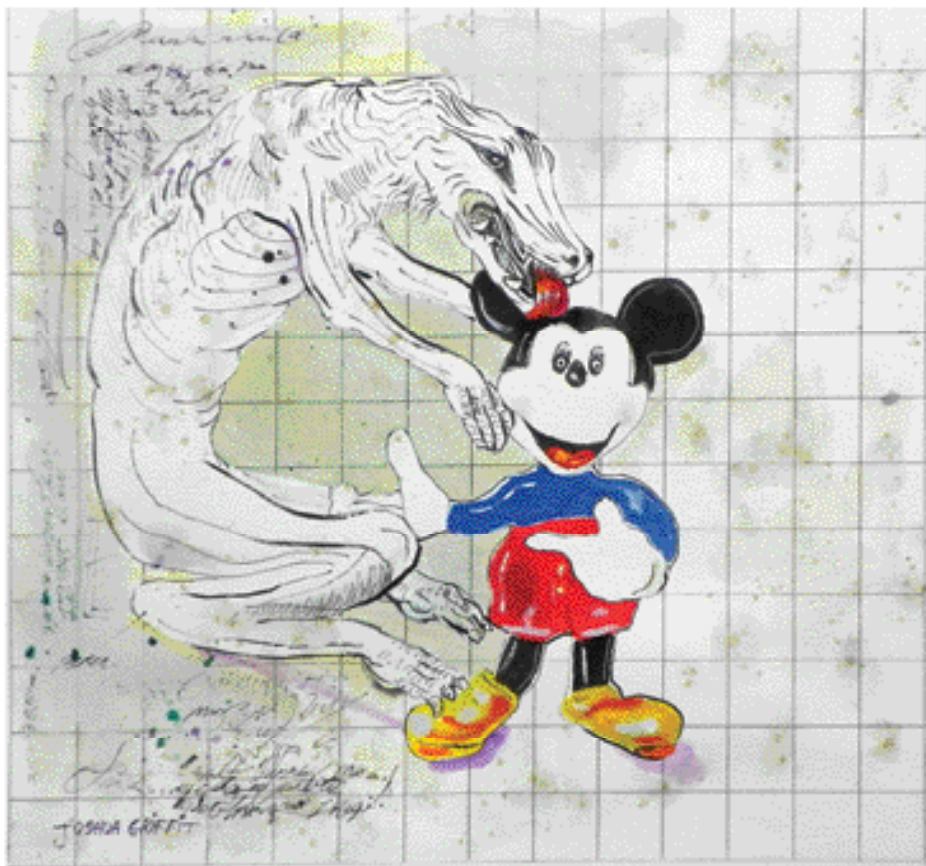


Joshua Griffit, "Play Something for the Guests", 2014
Acrylic on canvas, 91 / 62 cm

Quoted: Édouard Manet, "The Fife Player";
Jean Ingres, "Miss Riviere", woman's head

יהושע גריפית, "ללא כותרת", 2015
טכניקה מעורבת על נייר, 35.5/38.5 ס"מ

מצוטט: אולפני וולט דיסני, מיקי מאוס



Joshua Griffit, "Untitled", 2015
Mixed media on paper, 35.5 / 38.5 cm

Quoted: Walt Disney Studios, Mickey Mouse

יהושע גריפית, "ללא כותרת", 2015
טכניקה מעורבת, קולאז' על נייר, 54/44 ס"מ

מצוטט: פרנאן לז'ה



Joshua Griffit, "Untitled", 2015
Mixed media, collage on paper, 54 / 44 cm

Quoted: Fernand Léger

יהושע גריפית, "ללא כותרת", 2015
טכניקה מעורבת על נייר, 32.5/22.5 ס"מ

מצוטט: יהושע גריפית



Joshua Griffit, "Untitled", 2015
Mixed media on paper, 32.5 / 22.5 cm

Quoted: Joshua Griffit

יהושע גריפית, "ללא כותרת", 2015
טכניקה מעורבת על נייר, 48/30 ס"מ

מצוטט: מגזין האופנה "ווג", גיליון משנות ה-60



Joshua Griffit, "Untitled", 2015
Mixed media on paper, 48 / 30 cm

Quoted: "Vogue" fashion magazine, 1960s issue



Joshua Griffit, "Untitled", 2015
Mixed media, collage on paper, 29/42 cm

Quoted: Edgar Degas and fashion drawings

יהושע גריפית, "ללא כותרת", 2015
טכניקה מעורבת, קולאז' על נייר, 29/42 ס"מ

מצוטטים: אדגר דגה ורישומי אופנה



יהושע גריפית, "ללא כותרת", 2016
צבעי מים, קולאז' על נייר, 37/51.5 ס"מ

מצוטט: סרט הראינוע "אוניית הקרב פוטיומקין"
במאי: סרגיי אייזנשטיין

Joshua Griffit, "Untitled", 2016
Watercolor, collage on paper, 37 / 51.5 cm

Quoted: The silent movie, "Battleship Potemkin"
Director: Sergei Eisenstein

יהושע גריפית, "ללא כותרת", 2016
צבעי מים, קולאז' על נייר, 48/38.5 ס"מ

מצוטט: כתב-העת הישראלי "הטכנאי הצעיר", שנות ה-60



Joshua Griffit, "Untitled", 2016
Watercolor, collage on paper, 48/38.5 cm

Quoted: "The Young Technician", 1960s children's magazine published in Hebrew

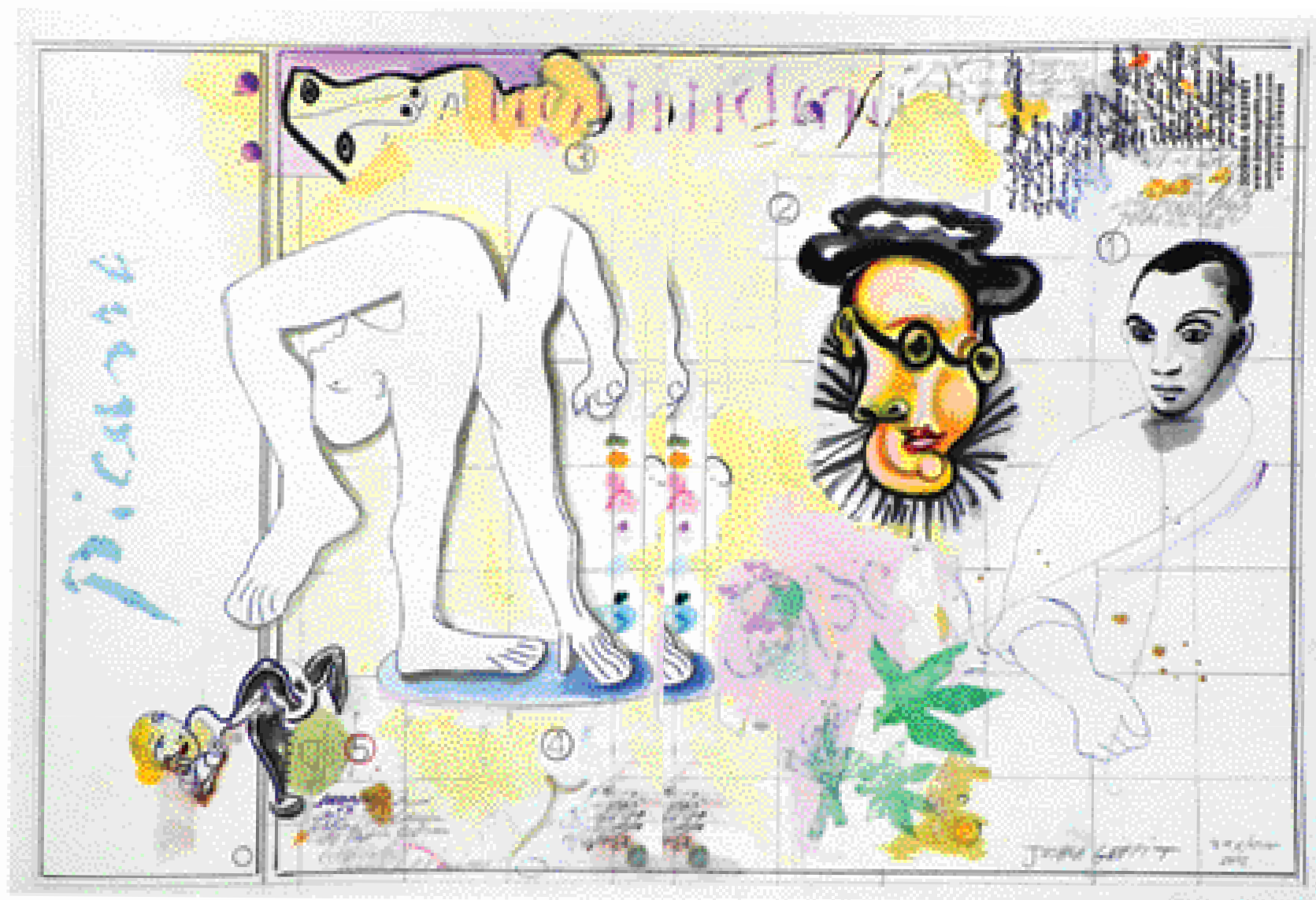
יהושע גריפית, "ללא כותרת", 2016
צבעי מים, קולאז' על נייר, 55/38.5 ס"מ

מצוטט: כתב-העת הישראלי "הטכנאי הצעיר", שנות ה-60



Joshua Griffit, "Untitled", 2016
Watercolor, collage on paper, 55/38.5 cm

Quoted: "The Young Technician", 1960s children's magazine published in Hebrew



Joshua Griffit, "Untitled", 2016
Mixed media, collage on paper, 34.5/49 cm

Quoted: Pablo Picasso

יהושע גריפית, "ללא כותרת", 2016
טכניקה מעורבת, קולאז' על נייר, 34.5/49 ס"מ

מצוטט: פאבלו פיקאסו

תוכנית, מציאות דורית פלדמן ותמר שפר

מרכז הכנסים על-שם דוד לופאטי, מכון ויצמן למדע

מה, באמת, מעצב את המציאות סביבנו? האם הדרך שבה אנחנו תופסים את העולם מציגה בפנינו תמונת מצב אמיתית ואמינה? כיצד ומדוע מתחוללים שינויים סביבנו? ומנגד, מה מאפיין, בתימצות מרבי, את עולם הרשת שרבים מאיתנו מבלים בו זמן רב? איפה בדיוק עובר הגבול בין העולם ה"אמיתי" לבין העולם שמתקיים בליבות מעבדי המחשבים שלנו?

תמר שפר בוחנת את קו הגבול הזה, ואת נקודות המעבר, הדו-כיווניות, שממוקמות אולי לאורכו. כבוגרת הטכניון (מדעי המחשב), וכמי שניהלה פרויקטים גדולים בתעשייה, היא מציגה אפשרות מפתיעה: התנועה בין הרשת הממוחשבת לבין העולם הפיסי היא סואנת. סוכני שינוי והשפעה חוצים את מעברי הגבול בשני הכיוונים, ומטשטשים את קו הגבול, כך ששני העולמות משפיעים זה על זה ומעצבים זה את דמותו של זה, ללא הרף. המציאות (מבחינתה של שפר מדובר בנוף עירוני), מרובדת. מתחת לפני השטח הנראים לעין, רוחשים וקטורים שונים, שחלקם מגיע מעולם הרשת (שהיא עצמה, לפחות במקור, נוצרה בידי אנשים וכוחות מהעולם הפיסי). מה בדיוק קורה בקליפות הבצל העמוקות יותר של המציאות? האם ייתכן שבעומק, האינטראקציה בין הרשת לבין המציאות חזקה ומשמעותית בהרבה מכפי שאנו יכולים לדעת כיום?

תפיסת הרשת, במקרה זה, זו הדומה ל"קנה-שורש", או "ריזום", הובילה את דורית פלדמן, בעקבות הפילוסופים הצרפתיים ז'יל דלז ופליקס גואטרי, לראיית העולם (ה"אמיתי")? כמעין רשת אשר מציגה בכל פעם פנים אחרות. מדובר ברשת שככל שמעמיקים לבחון אותה, מתברר שהיא מורכבת יותר ויותר, שריבוי הצמתים בה משקף השפעות שגורמות לשינוי תדיר אשר יוצר ריבוד של שכבות מציאות.

הנה כי כן, פלדמן, היוצאת לדרכה מעולמות חזותיים המערבים היסטוריה, מדע ופילוסופיה, מגיעה גם היא לשאלה: האם המציאות שלנו אינה, בעצם, רשת של השפעות אשר נעות בין "עולמות" שונים, שמשפיעים זה על זה, ומשנים ומעצבים זה את זה, ללא הרף (כך שבאמת, כפי שאמר הרקליטוס, אינך יכול לטבול באותו נהר פעמיים)?

אם כן, פלדמן ושפר מציעות לנו פרשנות הגורסת, כי המציאות שאנו חווים אינה אלא נקודה ב"מטריקה" שמתנערת ומשתנה ללא הרף, על-פי כללים שאנו עדיין רחוקים מאוד מלהבין לעומקם.

Virtual, Reality

Dorit Feldman and Tamar Sheaffer

David Lopatie International Conference Centre,
Weizmann Institute of Science

What really shapes the reality surrounding us? Does the way in which we perceive the world provide us with an accurate and reliable picture? How and why do things change? And what characterizes the virtual world that occupies so much of our time? Where, exactly, is the dividing line between the "real" world and the world that exists at the core of our computer processors?

Tamar Sheaffer explores this border and the two-way crossover points that might be situated along its length. As a graduate of the Technion – Israel Institute of Technology (computer science) – and one who has managed large projects in high-tech, Sheaffer proposes a surprising prospect in which traffic between the virtual and physical worlds is bustling. The causes of change and influence cross the border in both directions, so that the two worlds impact on and continuously shape one another.

Reality (the urban landscape in Sheaffer's works) is layered. Below the visible surface are various significations, some of which come from the virtual world (which itself, at least originally, was created by people and forces from the real world). What, exactly, happens within the deeper layers of reality? Is it possible that deep down, the interaction between the virtual and real is stronger and more momentous than we are able to fathom today?

Dorit Feldman's perception of computer networks as akin to "stems" or "rhizomes" led her – in the footsteps of the French philosophers Gilles Deleuze and Félix Guattari – to depict the ("real"?) world as a kind of network that displays a different face each time. It is a network that, the more deeply it is explored, the more complicated it becomes; its multiplying nodes represent the influences that change the frequency with which new layers of reality are created.

Thus Feldman, whose approach derives from the historical Western visual world as well as from science and philosophy, arrives, like Sheaffer, at the question of whether our reality is, actually, a network of influences that meander from world to world, affecting each other, and changing and shaping one another continuously (so that, in the words of Heraclitus, no man ever steps in the same river twice).

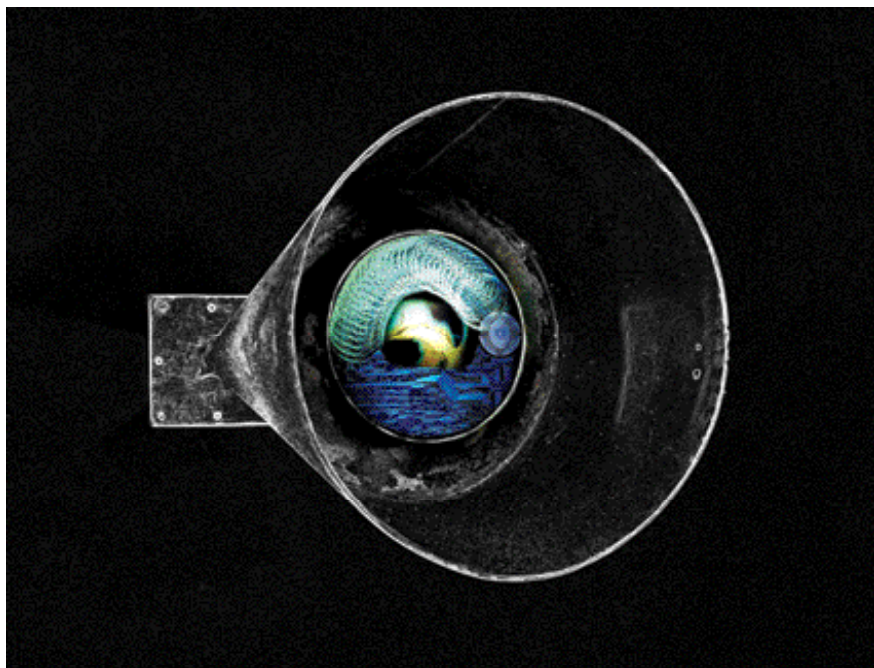
Feldman and Sheaffer, therefore, offer an interpretation in which the reality we experience is merely a point in a "matrix" that moves and changes continuously according to rules that we are still far from understanding on a deep level.

Y.A.

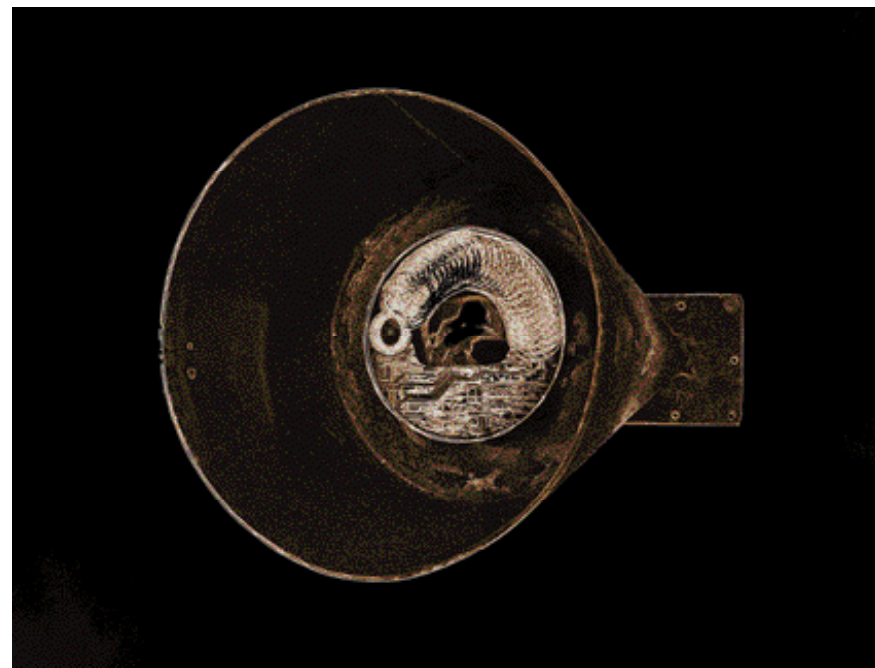


Dorit Feldman, "Salt Traces as Preservers of Culture", 2016
 Photograph printed by pigment injection
 on archival paper

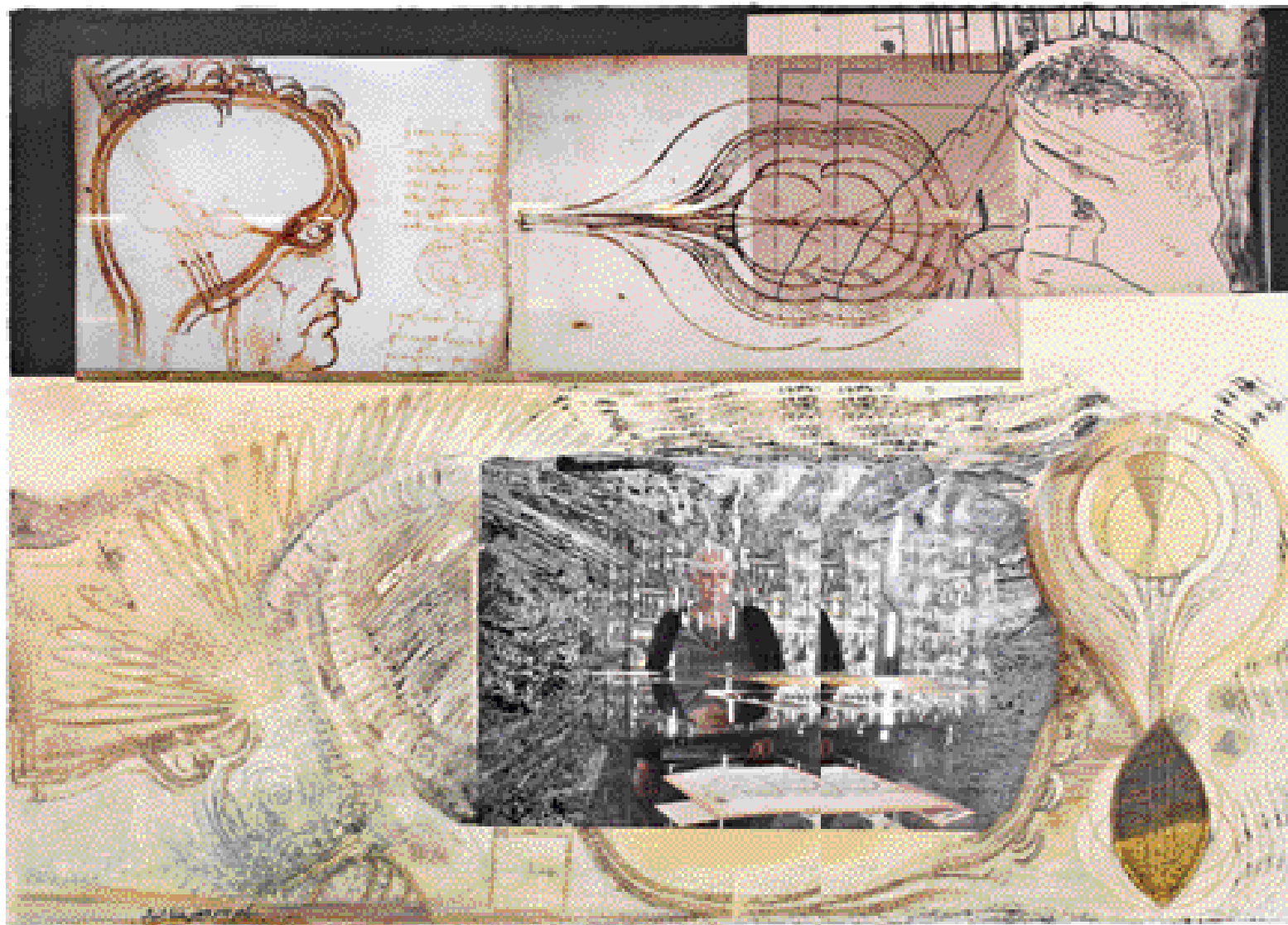
דורית פלדמן, "עקבות המלח
 כמשמרי תרבות", 2016
 תצלום מודפס בהזרקה פיגמנטית
 על נייר ארכיוני



Dorit Feldman, "Observable Observatory" 1, 2, 2014
 Photograph printed by pigment injection (treated as
 a drawing) on archival paper

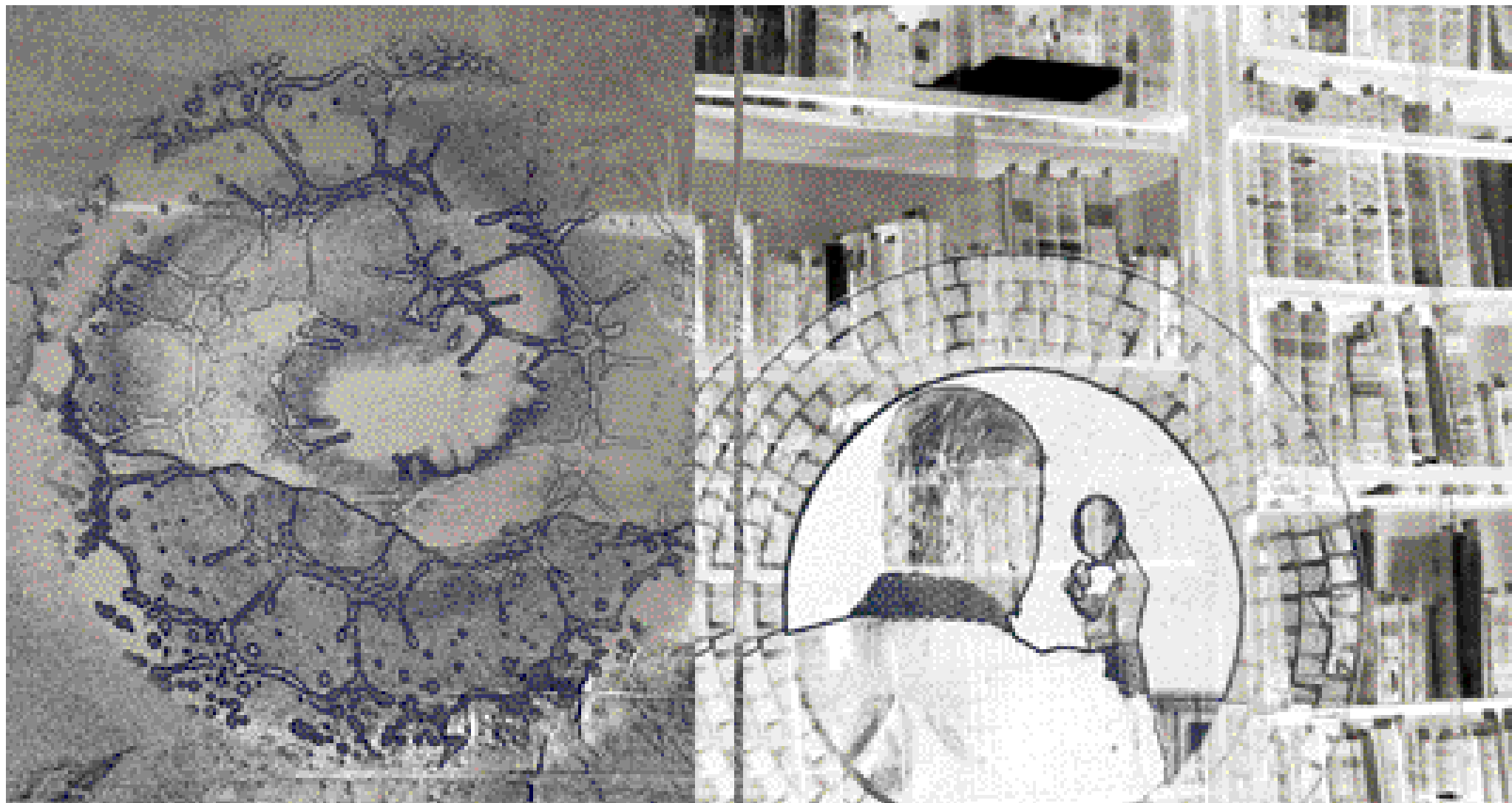


דורית פלדמן, "תצפית הנצפה" 1,2, 2014
 תצלום מודפס בהזרקה פיגמנטית (מטופל כרישום)
 על נייר ארכיוני



Dorit Feldman
 "Homage to Leonardo's Scientific Manuscripts –
 Conscious Observation", 2014
 Painting and photography, in mixed media on paper

דורית פלדמן
 "מחווה למנוסקריפטים המדעיים של
 לאונרדו – תצפית מודעת", 2014
 ציור וצילום בטכניקה מעורבת על נייר



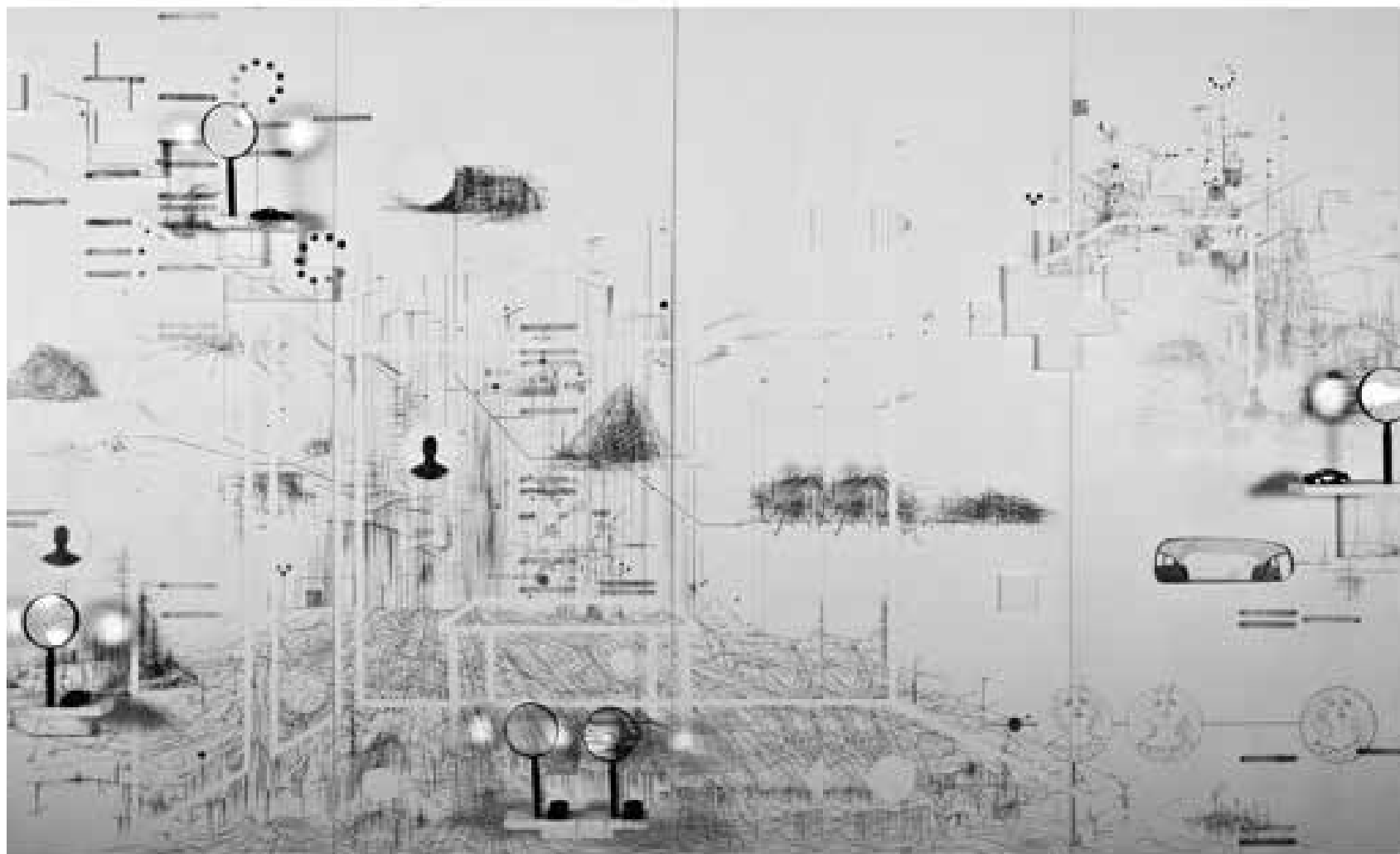
Dorit Feldman
 "Seal: Genetic Blueprint", 2016
 Photograph printed by pigment
 injection on archival paper

דורית פלדמן
 "חותם: בלו-פרינט גנטי", 2016
 תצלום מודפס בהזרקה
 פיגמנטית על נייר ארכיוני



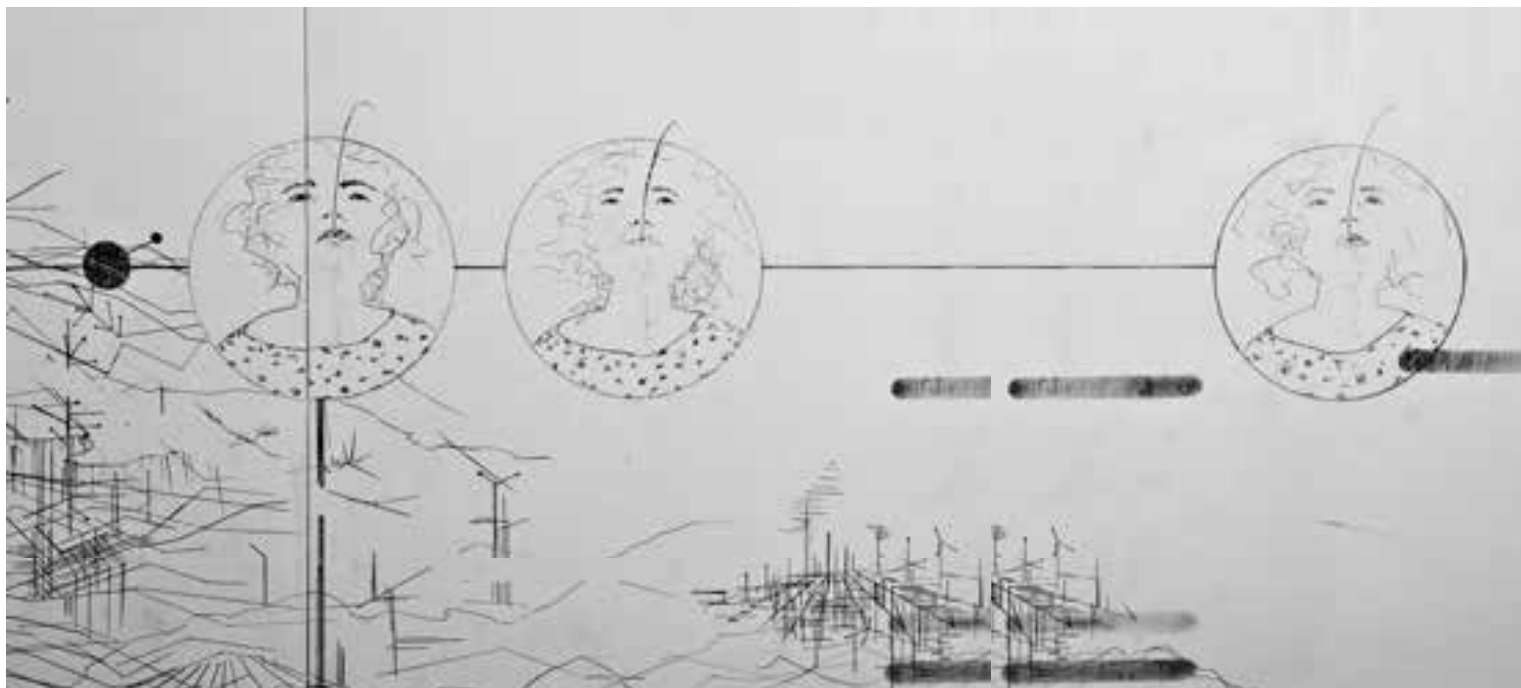
Dorit Feldman
 "Homage to Leonardo's Scientific Manuscripts –
 Spread Out Archive", 2014
 Painting and photography, in mixed media on paper

דורית פלדמן
 "מחווה למנוסקריפטים המדעיים של
 לאונרדו – פריסת הארכיון", 2014
 ציור וצילום בטכניקה מעורבת על נייר



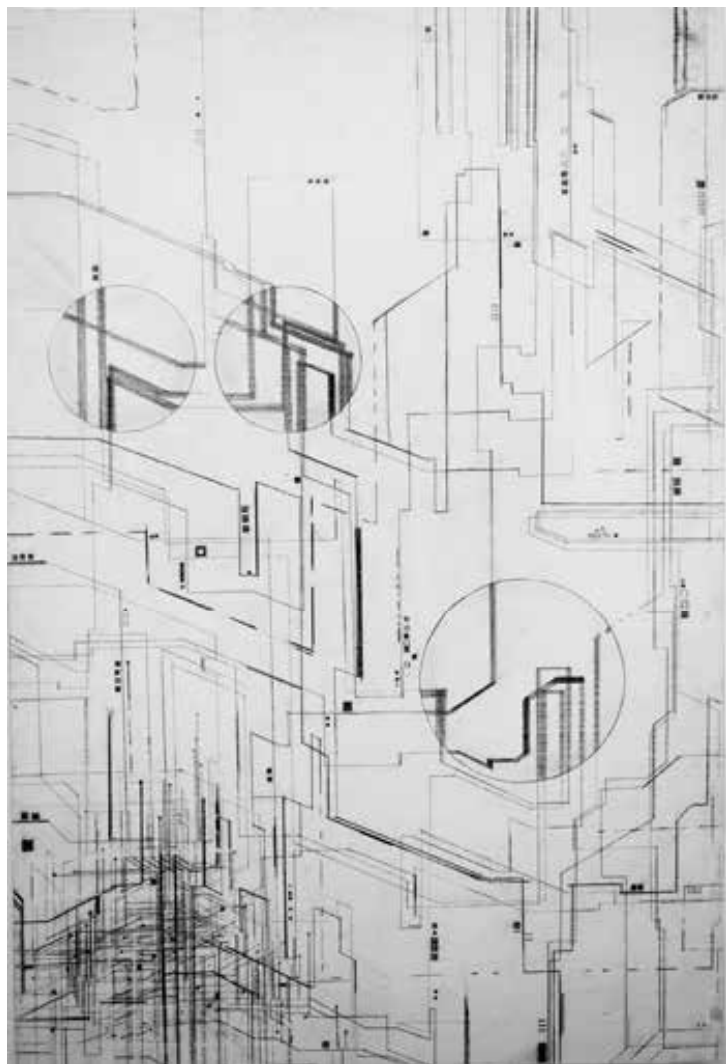
Tamar Sheaffer
 "Real Virtuality", 2013
 Wall installation
 Pencil on painted wood and objects

תמר שפר
 "Real Virtuality", 2013
 מיצב קיר
 עיפרון על עץ צבוע וחפצים



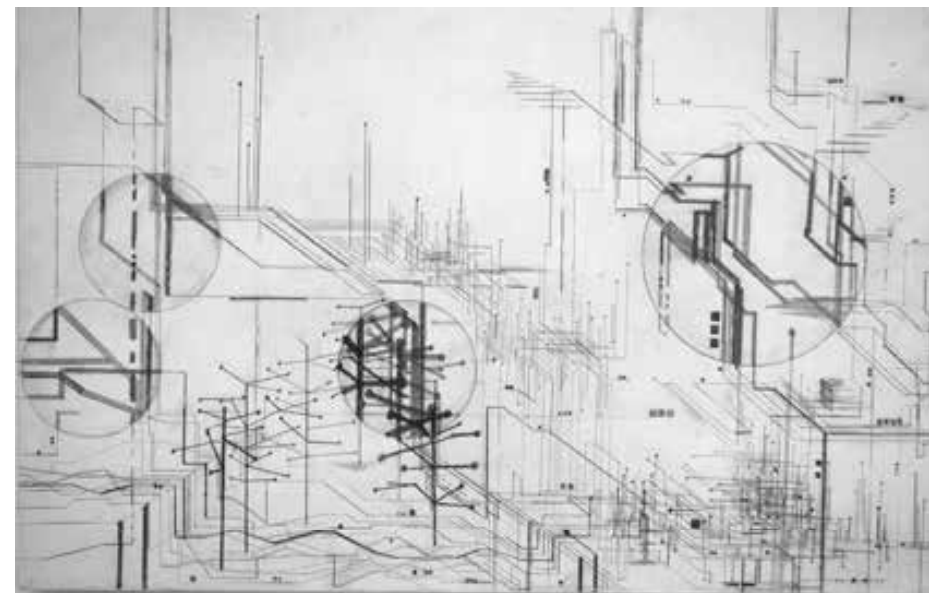
Tamar Sheaffer
 "Real Virtuality", details, 2013
 Wall installation
 Pencil on painted wood and objects

תמר שפר
 "Real Virtuality", פרטים, 2013
 מיצב קיר
 עיפרון על עץ צבוע וחפצים



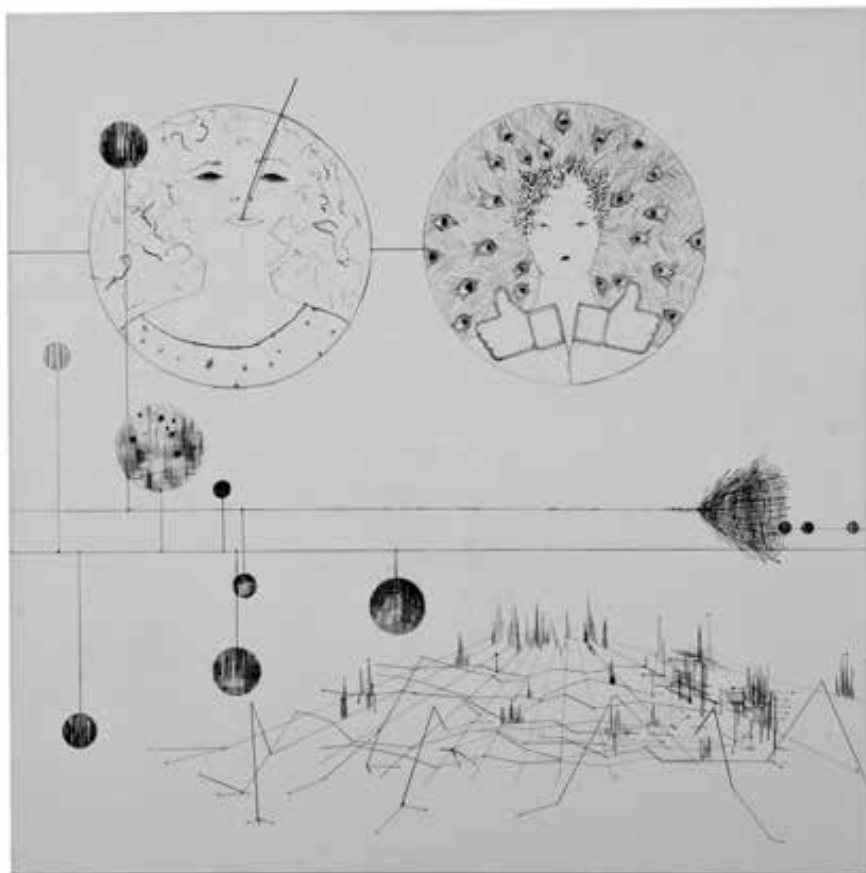
Tamar Sheaffer
"City 2", 2015
Pencil on painted wood

תמר שפר
"עיר 2", 2015
עיפרון על עץ צבוע



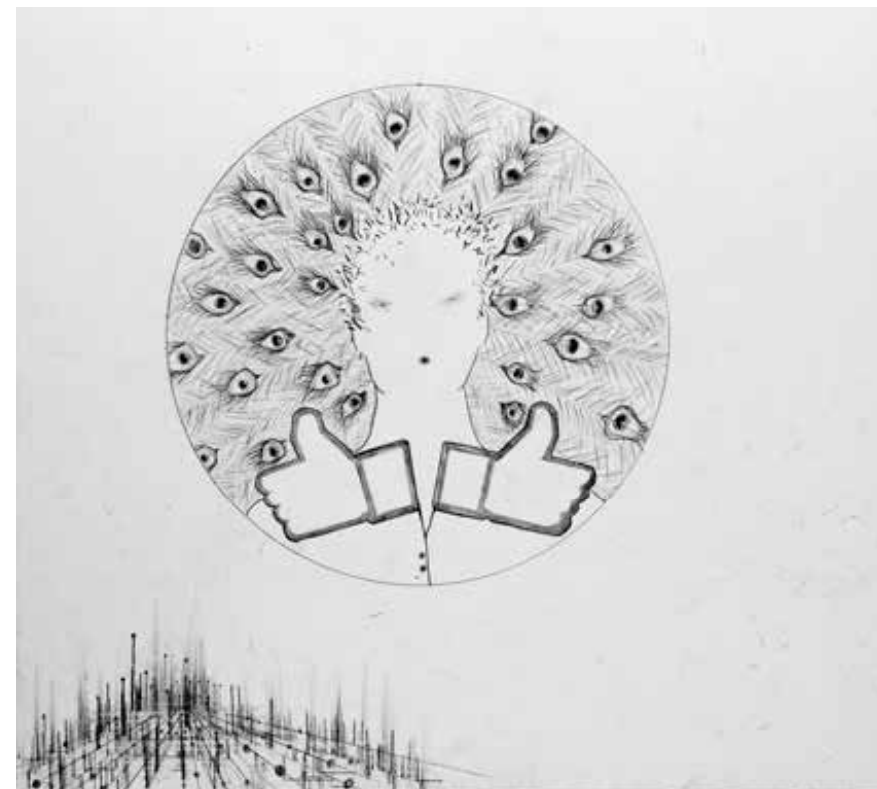
Tamar Sheaffer
"City 1", 2015
Pencil on painted wood

תמר שפר
"עיר 1", 2015
עיפרון על עץ צבוע



Tamar Sheaffer
"Hill", 2015
Pencil on painted wood

תמר שפר
"גבעה", 2015
עיפרון על עץ צבוע



Tamar Sheaffer
"City 3", 2015
Pencil on painted wood

תמר שפר
"עיר 3", 2015
עיפרון על עץ צבוע

Written and edited by: Yivsam Azgad
Associate editor: Ariela Saba
Translator: Michelle Koragi-Dror
Editor (English): Judy Halper
Copyeditor (English): Deborah Schwartz
Graphic Design: Rickey Benjamin
Printing: A B Printers

Photography: Elad Sarig and the
photographers of the Weizmann Institute

כתב וערך: יבשם עזגד
עוזרת לעורך: אריאלה סבא
אנגלית: ג'ודי הלפר, מישל קורגי-דרור
עורכת לשונית (עברית): יעל אונגר
עיצוב: ריקי בנימין
דפוס: א-ב

צילומים: אלעד שריג, צלמי מכון
ויצמן למדע